

İKİ ÖĞRENCİNİN ERİK KAVGASI

Emekliyim. 50 yıldır çalışıyorum. Şu anda da Manisa Özel Hedef Kolejinde öğretmenliğe devam ediyorum. Sanırım Şu anda Türkiye’de benim yaşında çalışan başka bir öğretmen kalmadı. 50 yıllık meslek hayatımın sürgün olarak gittiğim Osmanlı ortaokulunda 17 öğrenci ile bir yıl çalışmam hariç tutulursa Geri kalan 34 yıl devlette çalıştığım okullar kasaba nüfusundan daha kalabalıktı. Önceleri Manisa ve ilçelerinde tek okul vardı. Salihli Lisesinde çalışırken orta-lise beraber 4500 öğrencisi vardı. Salihli Lisesi daha fazla öğrenciyi taşıyamadığı için 1974 yılında Salihli’nin en kenar mahallesi, Cumhuriyet mahallesinde bahçelerin içinde, bir vatandaşımızın bağışladığı bahçesine Salihli’nin en büyük okullarından 50. Yıl ortaokulu açıldı. Şahsım ve kulağı çınlasın Zihni Doğan Kargın’la okula kurucu idareci olarak atandık. Adı mahalle ama etrafında hiç ev yoktu. . Okulun çevresi, erik, badem ve elma bahçeleriyle çevriliydi. Şimdi ise Salihli’nin en lüks mahallesi olmuş. Ne ise biz konumuza dönelim.

Okulun çevresi meyve bahçeleriyle çevrili olduğu için baharın çok sıkıntı çekerdik. Çocuklar zaman zaman bahçelerden erik, badem alırlardı. Bahçelere zarar verirlerdi. Tabi bu durum da bahçe sahiplerinin haklı olarak şikâyetine sebep oluyordu.

Bir hafta sonu bayrak merasiminde öğrencilere; bahçe sahiplerinin haberi olmadan aldığımız erikler, bademler dinimize göre haramdır. Bir Türk çocuğu ve üstelik bir Müslüman çocuğu olarak hepinizin böyle bir şey yaptığı kantatında değilim. Bahçe sahiplerinin şikâyetine muhatap olduğumuz için bu yanlışı içinizde yapan arkadaşlarımız da maalesef var. Ne olur bunu yapmayın. Sizin adınıza bahçe sahiplerinin karşısında mahcup oluyorum. Ben sizi çok seviyorum. İnsan, kendini seven insanı üzer mi? Lütfen çocuklar! bu son ikazım, son uyarım! Ama bilin ki bu işi yapan arkadaşlarınız haram yiyerek günah işliyor, yaptıkları bu yanlış işle de ecdada layık bir genç olmadığını gösteriyorlar. Önümüzdeki hafta Sosyal Bilgiler Öğretmeniniz Ali Özceylan Bütün sınıflarda “ OSMANLILARIN VİYANA SEFERİNİ” anlatacak. Ben de Din Bilg. Öğretmeni olarak dinimize göre “HARAM ve GÜNAH” olduğunu söylüyorum. Bütün bu samimi ve içten uyarılarımdan sonra beni mahcup eden öğrenci olursa onu da affetmeyeceğim. Dövmeyeceğim, hakaret etmeyeceğim, ama verdiğim ceza ile çok utanacak. Ne arkadaşlarının, he de annesinin ve babasının yüzüne bakabilecek. Oysa bu bir kuru tehditti. İdarecilik hayatımda disiplini çok az kullandım.

Bahçelere zarar verme bıçak gibi kesildi. Bu defa bahçe sahipleri teşekkürle gelmeye başladılar. İşlerinde pasta getirenler de oldu. Ben de bunları sınıflara gönderiyordum, bahçe sahipleri adına. Sonuçtan hepimiz memnunduk. Yirmi, yirmi beş gün sonra odamda otururken Nöb. Öğretmen kavga eden orta birinci sınıf(yaşları takriben 11 veya 12) öğrencisi, iki öğrenciyi kulaklarından tutarak odama getirdi. Kavga etmişler elleri yüzleri kızarmış, ceketlerinin yakası yırtılmış, gömleklerinin düğmesi kopmuş “Ne oldu hayrola hocam, nedir bu hal?” dediğimde, “ Erik çalmışlar, kavga ediyorlardı Kadir bey! Size getirdim.” dedi. Baktım biri Ö. B., diğeri R. İ. Ben Ö. B. yi görür görmez sen mi Ö. B? Deddiğimde, Ö. B. Ağlayarak, “Hayır hocam! Arkadaşım erik çalarken gördüm, müdüre söyleyeceğim, günah işliyorsun diye ikaz ettiğimde, bana küfür etti. Öğretmenim de bizi dinlemeden size getirdi” Baktım Ö. B., bildiğim Ö.B. yanılmamıştım. R. İ.ye “ niye böyle yaptın R. İ. Ayıp değil mi

yaptığın, ben anlattım, Sosyal bilgiler öğretmeninin anlattı. Buna rağmen sen bu işi yaptın. Üstelik sana doğru yolu gösteren ve ikaz arkadaşına da küfretmişsin. Biliyorsun bu işi yapana çok büyük bir ceza vereceğimi söylemiştim. Cezamı merak ediyorsan söyleyeyim. Hafta sonu Bayrak merasimine çıkararak, bu arkadaşınız ecdada layık bir arkadaşınız değildir, üstelik Allah'tan da korkmuyor hırsızlık yapmış günah işlemiştir, diyeceğim. R. İ. Başladı ağlayarak yalvarmaya “ Ne olur hocam suç işledim bir daha işlemeyeceğim, haram yemeyeceğim, günah işlemeyeceğim, ecdada layık bir insan olacağım ne olur beni affet” Ama biliyorsun bütün arkadaşların karşısında sözüm var. Benim bu sözümü yerine getirmezsem ne der arkadaşların “ Yalancı kadir bey” demezler mi? Öğrenciyi sıkıştırdıkça hüngür hüngür ağlamaya başladı. İyice pişman olduktan sonra R. İ.ye dedim ki haydi seni bayrak merasimine çıkarmayacağım. Varsın arkadaşların bana “yalancı” desinler. Ama seni de cezasız bırakma niyetinde değilim.

1- Senin iyiliğin için seni ikaz eden Ö. B. den öncelikle özür dileyeceksin

2- Bundan sonra sen teneffüslerde top oynamayacaksın, okulun bahçelere bakan bahçe duvarının önünde nöbet tutacaksın, bunu kabul edersen bu işi anne babana duyurmayacağım.

Teklifime çoktan fit oldu. R. İ. sene sonuna kadar muntazaman nöbetini tuttu. Hiçbir bahçe sahibinden şikâyet gelmedi. Arkadaşından da özür diledi. Mahcup bir şekilde odamdan ayrıldı.

O iki öğrenci kimlerdi diye elbette merak etmişsinizdir. Biraz daha meraklandırayım. Olacak çocuk küçüklüğünden belli olur, derler ya. Daha o yaşlarda öğretmenleriyle ve arkadaşlarıyla sempatik ilişkiler kuran sevimli, sıcakkanlı, adeta “ Gelin beni sevin” diyen tavırlarıyla meslek hayatımda hafızamda iz bırakan öğrencilerimden biri de Ö. B idi. Ve sevimli olduğu kadar çok zeki bir öğrenciydi. Zekâsı ve dini duyarlılığı da aileden kaynaklanan bir durumdu. Nitekim kardeşi de öğrencimiz olan N. B. de “TÜRK SAT”ın ilk kuruluşunda görev alan mühendislerdendir. Küçüklüğünden beri arkadaşlarıyla beşeri ilişkileri son derece sıcak ve samimi, arkadaşlarıyla ve öğretmenleriyle çok iyi diyalog kuran Ö. B. daha küçükken idarecilik kabiliyetine sahip olduğu belli olan bir yapısı vardı. Aynı zamanda çok okuyordu. Hafta geçmez ki benden aldığı kitabı, haftayı geçirsin.

Öğrenciliğini anlatmaya çalıştığım bu Ö. B. kim biliyor musunuz? Ö. B., Kula İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, Alaşehir Celal Bayar Ün. Yüksek Okulu Sekreterliği ve 1994/ 1998 Manisa Milli Eğitim Şube Müdürü, 1998/2011 Hakkâri Milli Eğitim Müdürü, 2011 Uşak Milli Eğitim Müdürü Ömer BULUT. Kimsenin gitmeye cesaret edemediği, terörün en yoğun olduğu dönemde gözünü kırpmadan canını ortaya koyarak Hakkâri Milli Eğitim Müdürlüğünü kabul etti. Eğer 1998 /2011 arası Hakkâri’de milli eğitim, okul yakılmasını daha az hasarla atlattıysa yukarıda öğrenciyken özelliklerini saydığım, Hakkâri’de halkala çok iyi diyalog kuran sessiz kahraman Ömer BULUT sayesinde. Türkiye çapında çok önemli görevlerde bulunan, Rektöründen, valisine, sanayicisine kadar çok öğrencilerimiz var. Bunları yazmaya kalkarsam satırlar yetmez. Ancak bunlardan Selendi’nin en ücra köyünden Yaşar Akgül, bugün Türkiye hazinesinin çok önemli bir biriminde Türk parasına yön veren bir bürokrat olarak çalışmaktadır.

Ömer BULUT, Manisa’da çalıştığı sürece gözümün önünde olduğu için hep geriden izledim. İşi düşen okul müdürü, öğretmen, veli, öğrenci, büyük küçük, odasına giren kim olursa olsun ayırım yapmaksızın saygıyla karşılayan bir bürokrat profili çizdi. Kendisine işi düşen herkesin işini yapmaya çalışırdı. İşini yapamadığı insanlar bile odasından gönlü ferah olarak ayrılırdı. Zaten idareciliğin püf noktası burası. Manisa’da, Hakkâri’de sergilediği görev ve idarecilik anlayışını aynıyla Uşakta da başarı ile ifa etmesi eski bir öğretmeni olarak beni sevindiriyor. Uşakta görev yapan öğretmen öğrencilerimden başarılı hizmetlerini duymak beni mutlu ediyor.

Ömer BULUT’U anlatırken R. İ. yi unuttuk. O da şu anda Anakarada maliye Bakanlığının üst kademesinde önemli bir bürokrat olarak çalışmaktadır.

Okullar açılırken, bayramlarda şiirler okunurken “ Bugünün küçükleri, yarının büyükleri” diye nutuklar atarız, şiirler okuruz. İşte dünün nice küçükleri bugün; Milli Eğitim Müdürü, Doktor, Vali, elçi ve Rektör olarak karşımıza çıkıyor.

Anlattığım erik kavgası dolayısıyla hem öğretmen arkadaşlara, hem velilere, hem de gençlere yönelik elli yıllık edindiğim deneyimleri âcizane olarak aktarmak istiyorum. Unutmayalım ki: “ Akıllı insan kendi deneyiminden, daha akıllı insan da başkalarının tecrübelerinden faydalanan insanmış” İşte size elli yılın birikimiyle söyleyecekleri.

A – Önce Öğretmen arkadaşlara:

1- Öğrencilere karşı kararlarınızda toptancı olmayın, acele karar vermeyin, suçlu da olsa onları mutlaka sabırla dinleyin. İçinde bulunduğum iş yoğunluğu, zaten her zaman bahçe sahiplerinin de şikâyetinin getirdiği stresle Nöb. Öğretmen arkadaşım gibi dinlemeden Ö. Bulut’a ben de “ Erik çalan öğrenci” muamelesi yapsaydım, o yaşta tertemiz duygular içindeki körpeçik öğrencimin hafızasında bıraktığım “Kötü öğretmen” imajım, hayatı boyunca devam edecek, belki de ailesinden aldığı değer yargısını da terk edecekti.

2- Hata yapan öğrencileri Leyleğin yuvadan yavru attığı gibi, hemen okuldan atmaya veya ceza vermeye çalışmayın. Allah, ona değer verip insan olarak yaratmış. Bizim işimiz o öğrenciyi eğitmek ve topluma yararlı insan haline getirmek. (M. İ. de olduğu gibi). Hayvanları eğitebilen insan, neden insanı eğitemesin. Eğitilemeyecek insan yoktur. Yeter ki biz eğitmesini bilelim.

3- Notu hiçbir zaman tehdit olarak öne sürmeyin, notu tehdit ve baskı unsuru olarak kullanan öğretmen, okullarda sevilmeyen öğretmendir.

4- Ayrımcılık yapmayın sınıfa girdiğinizde her öğrencinin alnında bulunan “ Öğretmenim ben çok önemli bir öğrenciyim lütfen beni tanı!” yazısını mutlaka okuyun. Bu yazıyı öğrencinin alnında okuyamayan öğretmen, öğrencinin belleğinde iz bırakamaz.

5- Öğrencilerin aile konumlarına göre farklı davranmayın. Öğrencinin sosyal yapısına göre farklı davranan öğretmenler okullarda en çok nefret edilen öğretmenlerdir.

6- Öğrenciyi toplum içinde rencide etmeyin. Yukarıda da söylediğim gibi, o öğrenci istikbalde hastalara şifa veren doktor, eğitime yön veren Mili Eğitimi yöneten bir Ömer

BULUT, Bakan, Rektör, vali, başbakan, Cumhurbaşkanı olarak karşınıza çıkabilir. Dolayısıyla hiçbir öğrenciyi harcama lüksüne sahip değiliz.

B-Gençlere:

Gençler! Eğitimde ihmal kolay kolay telafi edilmiyor. Yolda görülen boş tenekeye vurup geçiyorlar. Ama dolu tenekeye kimse vurmaya cesaret edemez, çünkü ayak incinir. Ömer Bulut gibi küçüklükten sepeti doldurursanız sizi gelip bulurlar. Sepeti boş bırakırsanız hiç kimse size dönüp bakmaz. Boş teneke gibi bir de tekme yersiniz. Onun için:

1-Öncelikle ergenlik çağında yanlış adıma atmayınız. Yanlış adım, alışkanlık haline gelir ve sizin karakterinizi oluşturur

2-Sağlığınızın kıymetini bilin. Sigara, alkol uyuşturucu ve şans oyunlarından kısacası zararlı alışkanlığı olan arkadaşlarınızdan uzak durun. Çünkü saydığım zararlı maddelerin hiç birini sizlere ne anneniz, babanız, ne de öğretmenleriniz veriyor. Zararlı maddeleri sizlere, bu maddeleri kullanan arkadaşlarınız veriyor. Anne, baba, kardeş Allah vergisidir, bunları tercih etme hakkınız yok. Ama arkadaşınızı kendiniz seçiyorsunuz. Arkadaş seçiminde dikkatli olun, yanlış arkadaş seçmeyin. Farkında olmadan seçmişseniz acilen bırakın. Saydığım zararlı alışkanlıkları kullanan arkadaşlarınızın hiç birini (sağlığa zararlı sigara hariç) hayatta sağlıklı ve itibarlı bir adam olarak görmedim. Bu maddelerle büyüdüğünüzü, birden delikanlı, genç kız olduğunuzu sanmayın. Bunları kullananlar başta yakınlarının yanında, sonra da toplum içinde çok çabuk küçülüyorlar, itibar kaybediyorlar. Hem Allah'ın yanında, hem de büyüklerinizin yanında itibarlı olmak istiyorsanız yukarıda saydığım zararlı alışkanlıklardan mutlaka uzak durun.

3- Büyükleriniz hiç bir zaman sizlerin kötülüğünüzü istemez. Özellikle Lise çağlarında anne, babanızla, öğretmenlerinizle zıtlık yarışına girmeyin. Onları mutlaka dinleyin.

4- Vaktinizin kıymetini bilin. Zaman katillerine (TV, Bilgisayar, İnternet oyunlarına, topa, cafe, kafeteryalara) fazla zaman ayırmayın.

5- Erken çıkan, yol alır hesabı, hedefinizi erken tespit edin, hedefe varmak için cesaretli olun. Büyük adamların gökten zembille inmediğini, çalışarak oralara geldiklerini unutmayın. Bu konuda size etrafınızdan çok örnek verebilirim. Ama Batman'ın en ücra Arıca köyünde oldukça fakir, 9 çocuklu bir ailenin son çocuğu olarak dünyaya gelen Mehmet ŞİMŞEK ile Konya'nın Taşkent ilçesinde O da çok yoksul bir ailenin yetim çocuğu olarak dünyaya gelen Ahmet DAVUTOĞLU'dur. Her iki bakanımız da öğrenim hayatlarını çalışarak sürdürdüler. Şimdi biri Maliye, diğeri de Dışişleri Bakanımız olarak görevlerini başarı ile sürdürmektedirler. Bu iki bakanımız öğrenim hayatlarında ne özel hocalardan ders aldılar, ne de özel okullarda okudular.

C- Velilere:

1-Çocuklarınızın giyimine, kuşamına, midesine gösterdiğiniz hassasiyetinin aynısını ruh dünyasına da gösterin. Pedagoglar “Dindarlığın da, dinsizliğin de temeli yedi ile on yaşına kadar atılır” diyorlar. Nitekim atalarımız da “ İnsan yedisinde ne ise yetmişinde de O'dur” diyerek bu tespiti doğrulamaktadırlar. İnsan karakterinin yüzde yetmiş yedi yaşına

kadar teşekkül edermiş. Bu tespitlerin küçük yaşlardaki çocuklarda dini duyarlılığın gelişmesi ve yerleşmesi için ailenin ne kadar önemli olduğunu gösteriyor.

2- Unutmayın ki her gördüğünü isteyen değil, her istediği alınan çocuk çok tehlikelidir. Bir Rus Atasözüne göre “ Çocuğunuzun her istediğini yaparsanız, bilin ki iyi bir evlat değil, iyi bir domuz yetiştirmiş olursunuz” diyor. Bu gün çok özendiğimiz Amerikan ailesi bunun farkına varmış ki müştereken bazı mahallerde oturan aileler, haftanın bir veya iki gününde çocukları ne isterse ”HAYIR” deme kararı almışlar. Ve bunu tavizsiz uygulamaktadırlar.

3-Çocuklarınızın yanında arkadaşları, öğretmenleri ve tanıdıkları kişiler aleyhinde konuşmayın.

4- Her insan kıskançtır. Ama iki insan kıskanç değildir. Biri anne- babalar yani sizler, diğeri de biz öğretmenler. Hiçbir öğretmen öğrencisinin kötü olmasını istemez. Hep öğrencilerinin iyi konumlarıyla gurur duyar, kötü durumu dolayısıyla da kendi evlatları gibi üzülür. Bu nedenle çocuğunuzun öğretmenine ve okul müdürüne güven duyun.

5- Çocuğunuzun okul ve öğretmeni hakkında getirdiği bilgileri karşı tarafı dinlemeden kurşun asker gibi okul basmaya gitmeyin. Geçtiğimiz yıllarda öğretmen öldürmeler, müdür dövmeler, öğretmen yaralamaları gibi müessif olaylar hepimizi üzdü. Biz “Eti senin kemiği benim” eğitim geleneğine sahip bir toplumuz. Çocuğunuza değer verin, dinleyin. Ama karşı tarafı da mutlaka dinlemeden karar vermeyin.

6-Çocuklarınıza evde, okulun, müdürü, öğretmeleri aleyhinde konuşmayın. Bu kişilerle varsa probleminiz kendileriyle görüşün.

7- Çocuğunuza sorumluluk verin. Odasındaki kitaplığı, elbise odasını ve odasını kendisi toplasın, düzeltsin.

8-Çocuğunuz dersle ilgili soru sorduğunda, bilginiz ölçüsünde cevaplayın.

9-Çocuğunuza ihtiyacı kadar harçlık verin. Kardeşleriyle kıyaslamayın.

10-Okula geliş gidişlerini, devam- devamsızlığını, gezip dolaştığı yerleri ve kişileri takip edin.

11-Çocuklarınıza iyi ve çalışkan arkadaş bulmada yardımcı olun, tavsiyede bulunun. Beğendiğiniz çocukların aileleriyle çocuğunuzun geleceği için dostluk kurun.

12- Çocuğunuza değer verin, başkasıyla kıyaslamayın, hissettirmeden denetim altında tutun. Çocuğunuzun başarısında çok büyük engel olan zaman katilleri konusunda hassas olun. Çalışma odasında cep telefonu ve internet ağı ve TV. bulunmamasını sağlayın.